

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v exekučnej veci oprávneného : **S.**, so sídlom v B., pobočka B., H. č. X, proti povinnému : **J. K.**, bývajúci v B., vedenej u súdneho exekútora JUDr. L. B., Exekútorský úrad B., **o vymoženie 204,54 € s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. Er 2252/2000, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. L. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 24. septembra 2009 sp.zn. 1 CoE 28/2009

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove označeným uznesením zmenil uznesenie Okresného súdu Bardejov vo výroku o trovách exekúcie tak, že oprávnený je povinný zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. L. B. trovy exekúcie vo výške 49,47 € do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal súdny exekútor JUDr. L. B. dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. a dôvodnosť tým, že svojím rozhodnutím odvolací súd spôsobil škodu na majetku súdneho exekútora ako tretej osoby, ktorá nie je účastníkom konania vo veci samej, a tak ho nepriamo zaviazal uhradiť ostatné trovy exekúcie. Nesúhlasil s konštatovaním súdu, že za niektoré úkony bola priznaná odmena duplicitne a že úkon ako podnet na zastavenie exekúcie nesúvisí s exekúciou. Tieto úkony boli riadne preukázané a sú súčasťou exekučného spisu. Navrhol zrušiť uznesenie súdu odvolacieho súdu a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Oprávnený ani povinný sa k podanému dovolaniu súdneho exekútora nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm.c/ (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.), alebo uznesenie súdu prvého stupňa o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré vykazuje znaky jedného z tých uznesení, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako uznesenia, na ktoré sa nevzťahuje § 239 ods. 1, 2 O.s.p. je nepochybné, že prípustnosť dovolania súdneho exekútora z § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej, alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré môžu začať len na návrh, prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným. Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na súdnym exekútorom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že v prejednávanej veci mu postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Súdny exekútor v podanom dovolaní v skutočnosti však nenamietal relevantné procesné vady (tzv. zmätočnosti) v zmysle ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. Jeho námietky, že odvolací súd svojím rozhodnutím spôsobil škodu na majetku súdneho exekútora, nesúhlasí s konštatovaním súdu, že za niektoré úkony bola priznaná odmena duplicitne a že úkon ako podnet na zastavenie exekúcie nesúvisí s exekúciou, tieto úkony boli riadne preukázané a sú súčasťou exekučného spisu, možno považovať len za tzv. inú vadu konania v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p., alebo nesprávne právne posúdenie v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p., ku ktorým však dovolací súd môže prihliadnúť len za podmienky prípustnosti dovolania, v dôsledku ktorého sa preň otvorí možnosť prieskumnej

činnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu; nejde ale o postup, ktorým by bola súdnemu exekútorovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Nakoľko dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže je dovolanie súdneho exekútora v danom prípade vylúčené ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p., dospel k záveru, že ide o opravný prostriedok smerujúci proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré dovolaním nemožno napadnúť. Vzhľadom na to bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 243b ods. 5 O.s.p., s v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Účastníkom náhrada trov v dovolacom konaní nebola priznaná, lebo súdny exekútor v ňom nemal úspech a oprávnenému a povinnému žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 5, § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. mája 2010

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová